

3357:323.1

SOSIALISMIN SUHDE MUIHIN KYSYMYKSIIN

I

KANSALLISUUSKYSYMYS

ALEX HALONEN

273.

1 / Amer

ALEX HALONEN

KANSALLISUUSKYSYMYS

**TYÖVÄENLIIKKEEN
KIRJASTO**

Työmiehen Kirjapaino, 1906.

931190

ALFA ROMEO

KÄSÄLLEKÄYNTI

KIRJASTO
TYÖÄNLIKKEEN

931190

Kaikissa maissa nykyään vallalla olevista oloista nauttivat luokat ratsastavat kovalla melulla väitteellä, että sosialismi tahtoo hävittää kansallisuuden ja häpäistä isänmaallisuuden käsitteen. He uskottavat kaikissa mahdollisissa ja mahdottomissa tilaisuuksissa yleisölle, että sosialismin kannattajat ovat kansan sisällisiä vihollisia, jotka oman maansa vieraille kavaltamiseksi ovat vieraiden kansojen kanssa salaisessa vuorovaikutuksessa. Ja näitä väitöksiänsä he sangen totisina kertoilevat välittämättä kysymyksen alaisen asian suhteen lisääntyvästä yleisestä tietoisuudesta. Sentähden lieene meillä syytä kansallisuuskysymykseen nähden kerta kaikkiaan selittää kantamme.

*

Kansallisuus on yksi ihmiskunnan moninaisista perheistä, jotka määrättyjen luonnollisten erikoisolosuhteiden vaikutuksien kautta

ovat muodostuneet luonteensa ominaisuuksien puolesta erilaatuiksi sitä mukaa kuin vaikuttavat olosuhteet ja vaikuttimet ovat olleet erilaatuisia. Kansallisuuksien tarkoitus on muodostaa kansallisuuksien yhteys, ihmiskunta, mahdollisimman jaloksi ja onnelliseksi luonteiden ominaisuuksien moninaisuudella ja rikkaudella. Näin ollen kansallisuuksien luonteen ominaisuudet ovat hyväksyttäviä ainoastaan siinä määrin missä ne ovat sopusoinnussa koko ihmiskunnan kehityksen ja hyvinvoinnin keralla. Myöskin se seikka, missä määrin kansalliset luonteen ominaisuudet ovat todellisia, luonnollisten olosuhteiden vaikuttamista johtuvia, määrittelee niiden hyväksymisen.

Ihmiskuntaa muodostavien kansallisuuksien luonteen ominaisuudet syntyvät ja kehittyvät sisällisen vastaanotto- ja arvostelukyvyn perusteella niistä eripaikoissa ja aikoina ilmenevistä ja alati kehittyvistä olintiloista, jotka määrittelevät suhteemme ja käsityksemme sekä henkisiin että aineellisiin elämänilmiöihin. Näin ollen samoissa olintiloissa, samoina aikoina ja samanlaatuisella vaikutel-

mien vastaanottokyvyllä varustetut yksilöt muodostuvat yhteisyydeksi. Sitä mukaa kuin vastaanotto- ja arvostelukyky kehittyy ja siihen kuvastuvat olintilat ja vaikutelmat muodostuvat toisenlaatuiseksi, muodostuvat myöskin kansalliset luonteen ominaisuudet välittämättä edellisistä olintiloista johtuvien muistelmien teennäisistä estelyistä. Edelleen voipi kansallisen luonteenominaisuuden kehitys saman kansallisuuden piirisäkin ilmetä erisuuntiin siinä tapauksessa etteivät kaikki kansallisuuden yksilöt tai ryhmät ole samojen vaikutelmien alaisina.

Kansallisen luonteen ominaisuuden itsenäisyys tai omintakeisuus riippuu vuorostaan yksinomaan siitä, että siihen vaikuttavat olintilat ja vaikuttimet yleensä ovat itsenäisiä, omintakeisia ja ulkopuolisilta vaikuttimilta suljettuja. Jos kansallisuus on vuorovaikutuksessa, joko henkisessä tai taloudellisessa, muiden kanssa, ei se enää voi kerskua luonteensa ominaisuuden omintakeisuudella, sillä siihen tahottomattakin ovat vaikuttaneet vuorovaikutuksen edellyttämät vaikutelmat. Ja tällaisten suhteiden s. o. kansainvälisen toiminnan ilmet-

tyä on kansallisten luonteen ominaisuuksien kehityttävä uusien olintilojen vaikutelmien mukaan kansainvälisiksi tai yleisiksi. Sitäpaitsi kansallisen luonteen ominaisuuden omintakeisuus on varsin epäiltävää laatua jos sen kehitystä seuraisimme varhaisimpaan menneisyyteen, jolloin ihmiset olivat, mitättömiä poikkeuksia lukuunottamatta, samojen vaikutelmien alaisina. Vasta myöhemmin, ihmiskunnan lisääntyttyä ja elannollisista syistä useammille eri toimialoille ja seuduille kulkeuduttua rupeavat eroavaisuudet ilmeneeseen. Vihdoin peräti ristiriitaisten olintilojen ja vaikutelmien johdosta kehittyivät eroavaisuudet sietämättömään mittaansa. Mutta samaan aikaan rupeaa kehitys heimokunnallisia, jyrkästi eroavia luonteen ominaisuuksia muodostamaan kansallisiksi ja vihdoin kansallisia kansainvälisiksi luonteenominaisuuksiksi yhä suurempaan yhdenlaatuisuuteen kehittyvien olintilojen ja vaikutelmien perusteella. Mikään teennäinen keino, puolue tai aate ei voi johdattaa ja muuttaa luonnollista ja luonnollisista laeista riippuvaa kansallisten luonteen ominaisuuksien kehitystä

harhateille. Se kulkee luonnollisia ratojaan. Ja kaikesta kansallisuushäläkästä huolimatta jo aikoja sitten on astuttu kansainvälisyyden asteelle, jossa kansalliset luonteen ominaisuudet pyrkivät muodostumaan uusien olintilojen ja vaikutelmien perusteella kansainväliseksi luonteen ominaisuuksiksi. Tosin nyt vielä saatetaan löytää monia poikkeuksia, mutta ne eivät todista ettei kehityksen suunta sellainen olisi. Ne yksinomaan osoittavat viimeistä kehityksen astetta josta aikaa voittaen seuraavat toisten jo ennemmin kulkemaa tietä tulevaisuuden asteelle, jossa yleisihmiskunnallinen luonteen ominaisuus vallitsee kaikkine eritahoilta kokoontuneine rikkauksineen.

*

Kansallisiin luonteen ominaisuuksiin määräävästi vaikuttavat olintilat ja vaikutelmat ovat sisällisiä ja ulkonaisia, jotka vuorovaikutuksessa ollen osottavat ne rajat joissa luonteen ominaisuudet kehittyvät. Sisälliset vaikutelmat ovat ihmisten vastaanottokyky, arvosteleva ja vertaileva järki ja säilyttävä sekä järjestelevä tietoisuus. Näihin ulkonaiset, luonnol-

liset olintilat heijastavat kuviansa ja tapahtumiansa. Sisällinen minuus ne ottaa vastaan, arvostelee ja vertailee entisten tahi yhä uudistuvien ilmiöiden keralla. Mikä on sopivaa, tarpeellista ja hyvää se järjestyy säilöön. Säilössä olevat ominaisuudet muodostavat yhä uusien ilmiöiden arvostelukaa-
van samalla kuin niillä on taipumus olla vuorovaikutuksessa ulkomaailman keralla.

Ulkonaisilla vaikuttimilla yleensä käsitetään aisteillamme havaittavissa olevia luonnollisia olosuhteita kuten luontoa yleensä, jossa määrätty ihmisryhmä elää ja taistelee elääkseen. Luonto ominaisuuksineen vaikuttaa helmassaan elävien ihmisten henkeen vaistomaisesti, useimmin aivan heidän tietämättään, kehittäen määrättyjä käsitys- ja tietoisuusmuotoja. Luonteen alkuperäinen runollisuus sisältörikkaus, rohkeus tai päinvas-
taiset ilmiöt kehittyvät vaistomaisesti sitä tietä. Kielen alkumuoto on luonnonomaisuus, joka luonnosta perittyjen äänten y. m. vaikutelmien perusteella kehittyy siinä määrin rikkaaksi tai köyhäksi kuin luonnon edellytykset aiheuttavat. Myöhempi kielioppi on kieleen luo-

nut itsetietoisien lajittelun ja myöhempien ilmiöiden aiheuttaman lisän. Samoin alkuperäisien uskontomuotojen ominaisuudet, jotka luetaan samoin kuin edellisetkin kansallisiin luonteen ominaisuuksiin kuuluviksi, kehittyvät sitä tietä. Määrätyn kansallisuuden luonteen ominaisuudeksi kehittynyt vakavuus tai hilpeys, suru- tai ilomielisyys johtuvat luonnon vaikutelmista ihmisten henkeen. Hengestä ne siirtyvät vereen ja lihaan, jolloin kansalliset muoto- ja esiintymisilmiöt syntyvät. Ja kun elämää ja taistelua määrätyn luonnon osuuden helmassa on kestänyt kylliksi kauvan, rupeavat siinä eläneet ihmiset tuntemaan kiintymystä siihen maaperään, josta kiintymyksestä muodostuu n. k. isänmaanrakkauden käsite, joka merkitsee kiintymystä ja rakkautta niihin ominaisuuksiin joissa tunnemme olevamme suurimmassa määrin oma itsemme ja näemme oman kuvamme.

Edellä mainitut, luonnollisista luonnon vaikutelmista johtuvat ilmiöt muodostavat varsinaisen luonnollisen kansallisen luonteenominaisuuden, joka varjoineen ja valoineen liittyy ihmiskunnan mui-

den kansallisuuksien keralla muodostamaan rikasta ominaista taidekokoelmaa samoin kuin luonnonkin eri osuudet sulautuvat ominaisuuksineen suureen maailman kokonaisuuteen. Ainoastaan tätä sisällisen minuuden ja ulkonaisen luonnon keskinäisen vuorovaikutuksen tietä kehittyneet luonteen ominaisuudet voivat tulla kysymykseen kansallisista luonteen ominaisuuksista puhuttaessa.

*

Luonnollisista luonnon vaikutelmista johtuvia kansallisia luonteen ominaisuuksia ja niitä suojelevaa kansallisuusaatetta ei sosialismi suinkaan vastusta. Se ei voisi sitä tehdä. Eikä mitään syytä siihen ole; sillä sosialismi käytäntönä on pääasiallisesti kysymys yhteiskunnallistaloudellisen järjestelmän muuttamisesta sellaiseksi, että kaikki yhteiskunnan jäsenet saisivat samanlaisten velvollisuuksien nojalla samanlaiset oikeudet ja tilaisuudet elämään. Voitaisiinpä pöyryä sanoa, että sosialismin tarkoitusten toteuttaminen luopii suuria mahdollisuuksia kansallisten luonteen ominaisuuksien rikastumiseen ja kaunistumiseen.

Täytyy olla peräti typerän ihmisen, joka yrittää väittämään, että sosialismi vastustaa rakkautta omaan kieleen, taiteeseen, runouteen y. m. omintakeisiin hengen ilmausmuotoihin. Vanhin rakastaa aina lastaan. Se on luonnollista. Mutta se ei ole luonnollista, että koetetaan estää toisia tekemästä samoin. Toisten tulee saada yhtäläinen tilaisuus ja häiritsemätön oikeus omien henkensä ilmausmuotojen rakkauteen. Meidän rakkautemme tunne ei suinkaan voi nauttia enemmän sentähden, että tiedämme toisen olevan estetyn samasta oikeudesta.

Kerrassaan epäjohdonmukaista on myöskin syyttää sosialismia isänmaanrakkauden hävittämistä; sillä sitä se ei pienimmässäkään määrin tee. Ainoastaan varma määrittely rakkauden laadusta ja isänmaasta saattaa olla sosialismin ansio. Mutta se määrittely päinvastoin kohottaa isänmaanrakkauden käsitystä puhtaampaan ilma-
piiriin ja kirkastaa isänmaan merkityksen. Varma tosiasia on, että jokainen rakastaa sitä luontoa, jonka sylissä hänen kehtonsa on keinnunut ja joka hänen sieluunsa on kuviansa painanut. Jokainen

muistaa ne tuhannet omituiset soinnut, joita luonto on laulanut. Ken olisi voinut riistää muistojensa pyhätöstä siellä asuvat muistojen moninaiset henget? Siellä ne ovat. Vieraissa oloissa kuljeskelevan kulkurin muistojen kammiossa ne tarinoitaan hänelle juttelevat niistä menneistä päivistä sinisien järvien rannoilla tai humisevien kuusi-metsäin siimeksessä. Ja silloin mieli uipi kaihon kyynelissä, joiden lomitse mielikuvituksen silmä näkee tutut lapsuuden leikkikentät kaikkine ilmiöineen. Tämä rakkaus on luonnollista ja käsitettävää, että tahdomme muilta kieltää saman luonnollisen oikeuden. Voiko koskaan tällaisen rakkauden tunnon kanssa sopia yhteen ryöstösota? Onko rakkauden tunne enää silloin puhdas kun siihen on tarttunut soimaus saman tunteen toisilta riistämisestä? Voiko nautinto isänmaan rakkaudesta olla suurempi tietäessämme sen itse ainaostaan omistavamme? Näihin kysymyksiin emme voi vastata muutoin kuin jyrkästi kieltäen.

Paikkansa pitämätön on edelleen väite, että sosialismi tahtoisi hävittää kansallisten luonteen ominaisuuksien itsenäisyyden ja omin-

takeisuuden. Sitä se ei tahdo eikä voi tehdä; sillä kansallisten luonteen ominaisuuksien omintakeisuus tai yleisyys riippuu tykkäänään muista seikoista, kuten olemme havainneet. Se riippuu kansallisuuksien luonnon lakien mukaisista yhtymisistä ja vuorovaiikutuksesta, joissa sekä henkisiä että ruumiillisia yhteisyyssuhteita syntyy. Sosialismi ei tahdo luonnollisuutta estää; sillä luonnollisuus on tarkoitus ja oikea. Sen minkä tällaisessa kehityssuhteessa itsenäisyys hävittää saa se runsain mitoin takaisin ominaisuuksien rikastumisessa. Ja se mikä luonnollisten lakien pakosta pyrkii yleisyyttä ja yhteisyyttä kohti on luonnollista, eikä sen estämisestä enemmän kuin edistämisestä ole sosialismia syytettävä tai kiitettävä.

Hyvin lyhytnäköinen on myöskin se henkilö, joka uskoo ja toisille uskottaa, että sosialismi olisi välinpitämätön kansallisen hyvinvoinnin suhteen. Sosialismi päinvastoin edellyttää lähimpänä päämääränään kansallisen hyvinvoinnin, jonka perusteella kaikkien kansallisuuksien s. o. ihmiskunnan yleinen hyvinvointi saavutetaan.

Sosialismin kannattajat ympäri maailman asettavat pääpainon sosialismin perusteiden nojalla yleisen onnellisuuden ja hyvinvoinnin takaamiselle ensisijassa sille kansalle, jonka jäseniä he ovat. Sehän on luonnollista. He tuntevat etupäässä oman kansansa tarpeet ja niitä edellyttävät syyt. Myöskin keinot tarpeiden tyydyttämiseksi ja syiden poistamiseksi ovat erikoisseikkoihinsa asti heille tunnettuja. Mutta tämä toiminta ei estä samaa joukkoa myötävaikuttamasta voimiensa mukaan muiden maiden samojen tarkoituksien eduksi taistelevien joukkojen toimintaan. Ompa se ihan välttämätöntä ja luonnollistakin sentähden, että muutamat pääsyyt kaikkien kansojen onnettomuuteen ja kurjuuteen ovat yleismaallisia.

*

Yleiset, kaikkien kansojen keskuudessa samalla tavalla vaikuttavat onnettomuuden syyt löydetään valtiollistaloudellisista järjestelmistä, jotka synnyttävät ominaisia luonteen ilmausmuotoja. Mutta näitä valtiollistaloudellisista vaikuttamista johtuvia luonteen oimi-

naisuuksia ei missään tapauksessa pidä sekoittaa luonnollisiin luonteen ominaisuuksiin. Ne eivät milloinkaan voi kuulua yhteen väärinkäsityksiä synnyttämättä. Sillä valtiollistaloudellinen luonteen ominaisuus on suorastaan itsetietoinen ja teennäisesti kehittyvä seuraus luokkaetujen katsomuksista, jotka itse kunkin kansan luokan keskuudessa ovat erilaatuiset.

Luokka perusteille nojaavat valtiollistaloudelliset järjestelmät asettavat ihmisten keskinäisille suhteille, elämän ja toiminnan tavoille vissejä lakeja ja ehtoja. Nämä lait ja ehdot vaikuttavat itsekunkin yksilön ja niistä muodostuneiden luokkien itsetietoiseen etukatsomukseen eri lailla. Siitä on luonnollisesti seurauksena vastakkaisien vaikutelmien ja ehtojen alaisina elävien luokkien kesken vastakkaisien tunteiden kehittyminen. Vallassa olevat luokat luonnollisesti äärimmäisyyteen asti puolustavat niitä valtiollistaloudellisia järjestelmiä, joista heille on etua. Mutta heidän etunsa ovat vastakkaiset kansan laajojen työtätekevien kansanluokkien eduille. Sentheden kansan laajoille kerroksille sellaiset järjestelmät ovat vasten-

mielisiä. Aivan luonnollista tietä syntyy tällöin taistelu kansallisuuden piirissä. Vallassa olevat luokat koettavat pysyttää omille etuoikeuksilleen nojaavia järjestelmiä kansallisina laitoksina ja kansallisiin luonteen ominaisuuksiin kuuluvina, pyhinä ilmiöinä. He soimaavat isänmaan pettureiksi ja kansallisuuden häpäisijöiksi niitä luokkia, jotka taistelevat olevia luokkajärjestelmiä vastaan väittäen johdonmukaisella oikeudella, etteivät luokkajärjestelmät missään tapauksessa kuulu kansallisuuden luonnollisiin luonteenominaisuuksiin. Edelleen syntyy täydellisesti hyväksyttävä väitös, etteivät mainitut luokkajärjestelmät edes nojaa suurimman kansan enemmistön etuihin, jolloin niitä voisi puolustaa. Ainoastaan kansan enemmistön etuihin nojaavat järjestelmät voidaan kansallisiksi hyväksyä. Mutta muutoin ei; sillä muussa tapauksessa ne ovat pienen ryhmäkunnan nylkemisvälineitä, joiden avulla kansan onnellisuus ja hyvinvointi muutamien aniharvojen eduksi riistetään.

Kaikkien maiden valtiollistaloudelliset järjestelmät ovat kapitalistiluokkien etuja suojelevat. Ne ovat pääasiallisesti kaikissa maissa samanlaiset. Ne ovat kehittyneet kapitalistiluokkien välityksellä yksityispääoman etuja ja sen omistuksen loukkaamattomuutta suojeleviksi. Niiden yksinomainen tarkoitus on suojata ja valvoa porvarillisen luokan etuja ja oikeuksia, jotka luonnonlain välttämättömyydellä ovat ristiriidassa varsinaisen kansan etujen ja oikeuksien kanssa; sillä porvarillisen luokan edut voivat ainoastaan olla mahdollisia siten, että kansankerros pääomien pakottamana on pakoitettu omista eduistaan luopumaan. Ja tämä asiain tila ei voi minkään verukkeen avulla olla kansallisiin luonteen ominaisuuksiin kuuluva, joiden ominaisuuksien syvällisin tietoisuus nojaa kaikkien samanlaatuiseen elämän oikeuteen ja taloudelliseen hyvinvointiin. Sentähden ihan luonnon välttämätöntä tietä kasvaa kaikkien maiden kansoissa vastustava liike moisia luonnottomia ja koko olemukselle turmiollisia, valtiollistaloudellisilla järjestelmillä taattuja etuoikeuksia vastaan. Kansa kieltäytyy ni-

tä pyhinä suojelemasta ja huutaa ne väkivallan edustajina ales. Samalla se vaatii hallitusvallan ja taloudellisen järjestelmän valvonnan omaan käteensä. Tämä vuorostaan voi yksinomaan tapahtua sosialismin avulla, joka yksityisomaisuuden lakkauttamisella, valtiollisten etuoikeuksien hävittämällä tekee kaikki kansalaiset samanlaatuisiksi kansallisiksi työläisiksi, jotka ainoastaan työnsä perusteella saavat yhdenvertaiset oikeudet ja edut.

Kun pääoma jonka omistaa porvarillinen luokka kaikissa maissa, on muodostunut yleismaalliseksi muodostuvat porvarilliset valtiolistaloudelliset järjestelmätkin yleismaalliseksi välittämättä pienistä eroavaisuuksista jotka ilmenevät vallassa olevien luokkien riistämistavoissa ja riistetyn tavaran käyttömuodoissa. Samassa järjestyksessä pääomaluokat kehittyvät yleismaalliseksi pääomaluokaksi, joka yhteisen etunsa tähden on toistensa kanssa täydellisessä vuorovaikutuksessa yhteisten etujen ja niitä suojelevien järjestelmien ennallaan pysyttämiseksi. Tällainen kehitys pääomaluokan piirissä pakottaa varsinaiset kansojen enem-

mistöt, s. o. työtätekevät luokat muodostumaan yleismaalliseksi. Kun kerran työväenluokan työ-, tienaus ynnä elämän suhteet ovat yleismaalliseksi muodostuneet, ei mikään valta voi estää työväen yleismaallista yhteistunnetta. Sananparsi „Vie sika Saksaan, tuo sika Saksasta niin se on sika sitenkin“, on hyvin sattuva tässä suhteessa. Työläinen tuntee olevansa työläinen välittämättä siitä mistä hän on kotoisin ja missä hän elää. Sillä onko se suomalainen tai amerikalainen joka nylkee, ei ole mitään eroa, sillä nylkeminen nyljettävään koskee aina samalla tavalla. Seuraus on sama vaikka tavat olisivatkin erilaiset, joten sekä nylkijät että nyljettävät, huolimatta kansallisista eroavaisuuksistaan muodostuvat kautta maailman toisiaan vastustaviksi luokiksi. Nylkijöissä samallaisten etujen perusteella kehittyä tunteita, jotka sitovat heidät toisten kansallisuuksien nylkijäin kanssa yhteenkuuluviksi. Samoin on nyljettävien laita.

Pääoman valtaa ja etuja ja niitä turvaavia hallitus ynnä talousjärjestelmiä vastaan työväen puolelta julistettu taistelu muodostuu niin

muodoin myöskin yleismaalliseksi. Ja sentähden siinä merkityksessä yleismaalliseksi muodostuu sosialismikin, jonka avulla työläiset kaikissa maissa tulevat varmasti valloittamaan työtätekevälle kansalle oikeuden ja luonnon lain mukaan kuuluvat oikeudet ja vallan työn tuloksiensa nautintoon ja itsehallintoon.

*

Lopuksi lausuttakoon sananen Amerikan suomalaisten suhteesta muihin kansallisuuksiin.

Kaikille lienee selvillä, että Amerikan valtiollistaloudelliset olot ja edellytykset ovat kaikille tänne siirtyneille kansallisuuksille samanlaiset, joten niiden edellytysten johdosta ilmenevät seuraukset koskevat kaikkia kansallisuuksia ja niissä olojen perusteella kehittyneitä luokkia samassa yleisessä järjestyksessä. Niin ollen Amerikan suomalaisista ne, jotka hyötyvät Amerikan kapitalistisen luokan mukana sen valtiollistaloudellisten järjestelmän eduista, kuuluvat pakollisen välttämättömästi yleiseen Amerikan kapitalistiluokkaan ja ovat pakoitettuja toimimaan sen kanssa täydellisessä yh-

teydessä. Eri kielen kotiolloissa käyttäminen, erilaatuiset uskonto- tai muut hommat eivät pienimmästäkään määrin voi estää tätä yhteistoimintaa.

Samoin on työväen luokkaan kuuluvan Amerikan suomalaisen työväestönkin suhde, välittämättä sen teennäisistä eroavaisuuksista, Amerikan työväestöä muodostavaan eri kansallisuuksien yhteyteen kuuluvaksi määrätty. Amerikan suomalaisen työväen valtiollis-taloudellinen asema ja edut ovat toisten Amerikassa olevien kansallisuuksien työväestön aseman ja etujen kanssa ehdottomasti samat, joten yksityiskansallisuus ei voi saavuttaa yksinään mitään eri etuja enemmän kuin kärsimyksiäkään, vaan saavutetaan kaikki yhdessä. Kaikkien on joko mentävä alas tai noustava ylös yhdessä. Täten siis ei voi nousta mitään järkevää kysymystä erinäisestä ja itsenäisestä Amerikan suomalaisesta työväenliikkeestä.

Ainoa järkevä mahdollisuus Amerikan suomalaisen työväestön valtiollis-taloudellisten ja niistä riippuvien muiden etujen itselleen saavuttamiseksi on yleisamerikkalaisen työväestönluokan riveissä tasa-

väkiseen ja samanlaiseen luokka-taisteluun liittymisessä. Työväestön taistelu Amerikassa ei ole kansallisuuksia vastaan, mutta pääomaluokkaa vastaan. Ja tämä pääomaluokka on eri kansallisuuksista muodostunut, joten kansallisuussuhde on ihan yksityisasia, jonka ei saa himmentää käsitystä työväestön yhteenliittymisen tarpeellisuudesta taistelussa kapitalistiluokkaa vastaan.

*

Sosialismin yleismaallisuus kohdistuu siis pääasiassa yleismaallisen pääoman vallan ja sen järjestelmien kumoamiseen koko maailman köyhälistön eduksi ja hyvinvoinniksi. Vuorostaan sosialismin yleismaallisuus ei ole teennäinen, mutta porvaristo luokan vallan ja etuoikeuden perusteen s. o. pääoman yleismaallisuudesta johtuva välttämätön tulos, josta yksinomaan porvaristo on edesvastuussa. Ja tällaisena sekä näissä suhteissa sosialismi ei anna minkään kansallisuusrajan estää vaikutustaan pääomavallan koko maailmasta kukistamiseksi ja kansan luonnollisiin oikeuksiin saattamiseksi.

Mutta luonnollisia kansallisia luonteenominaisuuksia ei sosialismi vastusta. Päinvastoin, kuten ennen jo selville on käynyt, se ne kehittää puhtaaksi kapitalismin tahraamasta itsekkäisyydestä ja antaa niille oikean merkityksen koko ihmiskunnan iki-iloksi ja onneksi.

Työmiehen Kustannusyhtiön Kirjapaino, 1906.
HANCOCK, MICH.